

Αριθμός 3337/2005

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 14 Δεκεμβρίου 2004, με την εξής σύνθεση: Α. Τσαμπάση, Αντιπρόεδρος, Προεδρεύουσα σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος που είχε κώλυμα, Π. Κοτσώνης, Ε. Νίκα, Σύμβουλοι, Η. Τσακόπουλος, Β. Κίντζιου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Ι. Παπαχαραλάμπους.

Για να δικάσει την από 30 Οκτωβρίου 2002 αίτηση:

του _____ ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Κωνσταντίνο Μαυροειδή (Α.Μ. 13140), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος παρέστη με την Ασημίνα Ροδοκάλη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 9135/38814/10.7.2002 απόφασης του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Παρέδρου Η. Τσακόπουλου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αιτούντος, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και την αντιπρόσωπο του Υπουργού, η οποία ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (γραμμάτια παραβόλου 082895, 390807/2002).

2. Επειδή, ζητείται, παραδεκτώς, η ακύρωση της υπ' αριθ. 9135/38814/10.7.2002 αποφάσεως του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, με την οποία απορρίφθηκε τελικώς αίτημα περί αναγνώρισεως του αιτούντος, αλλοδαπού, υπηκόου Αφγανιστάν, ως πρόσφυγος κατά την έννοια της από 28.7.1951 Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης.

3. Επειδή, το άρθρο 25 παρ. 1 του ν. 1975/1991 (Α' 184), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 2542/1996 (Α' 283) και διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 72 περ. α' του ν. 2910/2001 (Α' 91), ορίζει ότι «Ο αλλοδαπός που βρίσκεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στο Ελληνικό έδαφος, αναγνωρίζεται ύστερα από αίτησή του ως πρόσφυγας και του παρέχεται άσυλο, εφόσον στο πρόσωπό του συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1Α της από 28.7.1951 Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης «περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων» (ν.δ. 3989/1959, ΦΕΚ 209 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το από 31.1.1967 Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης (α.ν. 389/1968, ΦΕΚ 125 Α')». Στο άρθρο 1Α της ως άνω Διεθνούς Συμβάσεως ορίζεται ότι ως πρόσφυγας νοείται και κάθε πρόσωπο, το οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα, και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της χώρας ταύτης» (παρ. 2, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης). Την διαδικασία αναγνώρισεως αλλοδαπού ως πρόσφυγος θεσπίζει το π.δ. 61/1999 (Α' 63), που εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν της εξουσιοδοτικής διατάξεως του άρθρου 24 παρ. 1 του ν. 1975/1991, όπως τούτο αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 2452/1996. Το άρθρο 3 του εν λόγω π.διατάγματος ορίζει τα εξής : «1. (...) Ο αιτών άσυλο αναγνωρίζεται ως πρόσφυγας και του παρέχεται άσυλο με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ύστερα από πρόταση της Διεύθυνσης Κρατικής

Ασφάλειας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Κατά τη σύνταξη της πρότασης, ο αρμόδιος χειριστής αξιωματικός ή πολιτικός υπάλληλος Π.Ε. συλλέγει κάθε στοιχείο χρήσιμο για την υπόθεση και δύναται να ζητεί τις απόψεις και άλλων Αρχών, καθώς και πληροφορίες από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες ή άλλες οργανώσεις ιδίως σε ότι αφορά την κατάσταση σε τρίτες χώρες προέλευσης ή διέλευσης. Επίσης, δύναται να προβαίνει σε επανεξέταση του ενδιαφερομένου για παροχή διευκρινίσεων ή κατάθεση συμπληρωματικών στοιχείων προς τεκμηρίωση της εισήγησής του, εφόσον κρίνει τούτο αναγκαίο ή διαταχθεί σχετικά (...).

3. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης ασύλου, ο αιτών δικαιούται να προσφύγει ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία επίδοσης της απόφασης. Στην απορριπτική απόφαση αιτιολογούνται πλήρως οι λόγοι της απόρριψης. 5. Επί της προσφυγής ο Υπουργός αποφαινεται εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από την ημερομηνία ασκήσεώς της, ύστερα από γνώμη εξαμελούς επιτροπής που αποτελείται από το Νομικό Σύμβουλο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ή το νόμιμο αναπληρωτή ως πρόεδρο, ως μέλη ένα υπάλληλο του Διπλωματικού Κλάδου του Υπουργείου Εξωτερικών, ένα Νομικό Σύμβουλο του ίδιου Υπουργείου και ένα ανώτερο αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας, οι οποίοι ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από τους οικείους Υπουργούς. Επίσης, στην Επιτροπή μετέχουν έναν εκπρόσωπος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του από το Δ.Σ. αυτού και ο Σύμβουλος Νομικής Προστασίας του Γραφείου της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες στη χώρα μας ή ειδικά εξουσιοδοτημένο προς τούτο πρόσωπο. Οι αποφάσεις της επιτροπής λαμβάνονται κατά πλειοψηφία και σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του προέδρου. (...) 7. Η επιτροπή καλεί τον προσφεύγοντα, ο οποίος ενημερώνεται έγκαιρα για τον τόπο και την ημερομηνία εξετάσεως της

προσφυγής του, καθώς και για το δικαίωμά του, να παραστεί αυτοπροσώπως ή μετά του συνηγόρου του ενώπιόν της, για να εκθέσει προφορικά, με τη βοήθεια κατάλληλου διερμηνέα, τα επιχειρήματά του και να δώσει διευκρινίσεις ή να υποβάλει τυχόν συμπληρωματικά στοιχεία».

4. Επειδή, από τις παρατεθείσες διατάξεις προκύπτει ότι για την απόρριψη αιτήματος αλλοδαπού περί αναγνώρισής του ως πρόσφυγος κατά το άρθρο 1Α της από 28.7.1951 Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης, απαιτείται ειδικώς αιτιολογημένη, εν όψει των προβληθέντων ισχυρισμών, κρίση της αρμόδιας αρχής ότι δεν διαπιστώνεται, στην περίπτωση του, αντικειμενικώς δικαιολογημένος φόβος ατομικής διώξεως στην χώρα του, για έναν από τους αναφερόμενους στην ως άνω διάταξη λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων. (βλ. ΣτΕ 2659/2004 κ.ά.). Η ανυπαρξία ατομικής διώξεως του αιτούντος αλλοδαπού δεν αποκλείει, άνευ ετέρου, την αναγνώρισή του ως πρόσφυγος, εάν πάντως διαπιστώνεται, κατά τ' ανωτέρω, αντικειμενικώς δικαιολογημένος φόβος ατομικής διώξεως στην χώρα του.

5. Επειδή, εξ άλλου, ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999, Α' 45) ορίζει, στο άρθρο 20, τα εξής : «1. Όπου ο νόμος, για την έκδοση διοικητικής πράξης, προβλέπει προηγούμενη γνώμη (απλή ή σύμφωνη) (...), η (...) γνώμη διατυπώνεται ύστερα από ερώτημα του οργάνου που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα (...). Η γνώμη (...) πρέπει να είναι έγγραφη, αιτιολογημένη και επίκαιρη κατά το περιεχόμενό της. 2. Το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα δεν μπορεί να εκδώσει πράξη με περιεχόμενο διαφορετικό από αυτό της σύμφωνης γνώμης (...). Η μη αποδοχή της θετικής σύμφωνης γνώμης (...), καθώς και η απόκλιση από την απλή γνώμη, πρέπει να αιτιολογούνται ειδικώς».

6. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ο αίτών, υπήκοος Αφγανιστάν, εισήλθε στην Ελλάδα παράνομα την 12.12.2000, υπέβαλε δε αίτημα πολιτικού ασύλου την 21.12.2000. Το αίτημα αυτό

απορρίφθηκε με την απόφαση 9135/38814/5.6.2001 του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Κατά της αποφάσεως αυτής ο αιτών υπέβαλε προσφυγή του άρθρου 3 παρ. 3 του π.δ. 61/1999. Η αρμόδια επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία του φακέλου και εξέτασε τον ενδιαφερόμενο, γνωμοδότησε, κατά πλειοψηφία, υπέρ της αναγνώρισέως του ως πρόσφυγος, δεδομένου ότι «αυτός αναχώρησε από την χώρα του σε ηλικία 15 ετών, λόγω των διώξεων που υφίστατο η φυλή των Χαζάρων, στην οποία ανήκει, από τους ΤΑΛΕΜΠΑΝ, έχει δε απολέσει τα ίχνη των γονέων του και των υπολοίπων μελών της οικογενείας του». Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, αντιθέτως, απέρριψε το εν λόγω αίτημά του με την εξής αιτιολογία : «Από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε ότι [ο αιτών] υπέστη ατομική δίωξη από τις Αρχές της χώρας του για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων. Είναι προφανές ότι διέφυγε από τη χώρα του για λόγους οικονομικούς και χρησιμοποιεί το αίτημα ασύλου για να διευκολύνει την εδώ παραμονή του με σκοπό την εξεύρεση εργασίας και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσής του». Με αυτό, όμως, το περιεχόμενο η προσβαλλόμενη πράξη είναι πλημμελώς αιτιολογημένη. Πρώτον, διότι εκκινεί από την εκδοχή ότι για την αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγος απαιτείται, άνευ ετέρου, η διαπίστωση ατομικής διώξεώς του, ενώ, όπως εκτέθηκε ανωτέρω, αρκεί και η διαπίστωση δικαιολογημένου φόβου ατομικής διώξεώς του. Δεύτερον, διότι ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, καίτοι δεν ακολούθησε την σχετική θετική γνωμοδότηση της οικείας επιτροπής, δεν αιτιολόγησε ειδικώς την απόκλιση από την απλή αυτή γνώμη κατά παράβαση της διατάξεως του άρθρου 20 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (βλ. ΣτΕ 2266/2005, 957/2003). Για τους λόγους αυτούς, βασίμως προβαλλομένους με την κρινόμενη αίτηση, η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Διά ταύτα

Δέχεται την κρινόμενη αίτηση.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 9135/38814/10.7.2002 απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

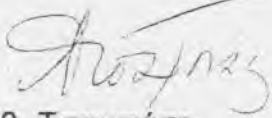
Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

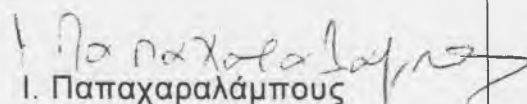
Επιβάλλει στο Δημόσιο την δικαστική δαπάνη του αιτούντος, η οποία ανέρχεται σε επτακόσια εξήντα (760) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 7 Απριλίου 2005 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 11ης Οκτωβρίου του ίδιου έτους.

Η Προεδρεύουσα Αντιπρόεδρος

Η Γραμματέας

Αθ. Τσαμπάση

Ι. Παπαχαλαράμπους

